

แคร่คิดก็สะเทือนแล้วกำลังเป็นหัวข้อสำคัญที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากทั้งสนับสนุนและคัดค้าน ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ก็มีแนวคิดที่ต้องการดำเนินการในการจัดตั้งกองทุนเพื่อความมั่งคั่งแห่งชาติ (SOVEREIGN WEALTH

Fund) หรือ SWF เพื่อนำเงินไปลงทุนในต่างประเทศ เป็นบริษัทของรัฐบาล แต่ดำเนินการแบบเอกชนสำหรับเม็ดเงินที่จะนำไปลงทุนนั้น จะมีหลายลักษณะ เช่น มาจากเงินทุนสำรองของประเทศ แคร่คิดก็สะเทือนแล้ว

ไทยรัฐออนไลน์วันอังคารที่ 30 สิงหาคม พ.ศ.2554

แคร่คิดก็สะเทือนแล้วกำลังเป็นหัวข้อสำคัญที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากทั้งสนับสนุนและคัดค้าน ซึ่งรัฐบาลชุดนี้ก็มีแนวคิดที่ต้องการดำเนินการในการจัดตั้งกองทุนเพื่อความมั่งคั่งแห่งชาติ (Sovereign Wealth Fund) หรือ SWF เพื่อนำเงินไปลงทุนในต่างประเทศ เป็นบริษัทของรัฐบาล แต่ดำเนินการแบบเอกชนสำหรับเม็ดเงินที่จะนำไปลงทุนนั้น จะมีหลายลักษณะ เช่น มาจากเงินทุนสำรองของประเทศ มาจากเงินกองทุนสะสมจากธุรกิจที่ได้กำไรมา เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ สินทรัพย์จากเงินตราต่างประเทศ ฯลฯ ซึ่งก็แล้วแต่ว่าจะเลือกใช้เม็ดเงินจากแหล่งไหน แต่ที่สำคัญการตั้งกองทุนมั่งคั่งนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นประเทศที่มีเงินคงคลังเหลือเฟือ เช่น สิงคโปร์ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย ฮ่องกง ญี่ปุ่น ฯลฯ กองทุนอาบู ดาบี อินเวสต์เมนต์ ออทอริตี้ของสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ถือว่าใหญ่ที่สุดในโลก และกองทุนเทมาเสกของสิงคโปร์ก็โด่งดังด้วยการเข้ามาซื้อหุ้นชินคอร์ป จนมีเรื่องมีราวทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในประเทศไทยมาแล้ว

เมืองไทยนั้นยังไม่เคยมี "กองทุนมั่งคั่ง" เกิดขึ้นมาก่อน แต่หาใช่ว่าจะไม่มีแนวคิดนี้ เพียงแต่ยังไม่สามารถดำเนินการได้ เพราะมีเสียงคัดค้านมาตลอดว่าไม่ควรนำเงินทุนสำรองประเทศไปใช้ เพราะสัมพันธ์กับหลักประกันสำคัญของประเทศ สมัยรัฐบาล "สมัคร" โดย น.พ.สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี รัฐมนตรีคลัง สมัยนั้น ก็คิดที่จะทำแต่ไม่สำเร็จ แน่แน่นอนว่าแนวคิดนี้หากมองในแง่ดี ก็เพื่อหวังผลตอบแทนที่สูงขึ้นจากเงินที่กองเอาไว้เฉยๆเป็นการสร้างมูลค่าไรของประเทศ แต่อีกด้านหนึ่ง เห็นว่าเป็นการเสี่ยงเกินไปที่จะนำทุนสำรองไปใช้ เพราะหากผิดพลาดก็จะเกิดความเสียหายใหญ่หลวงแก่ประเทศได้

นอกจากนั้น อาจจะทำให้เกิดความเสียหายหากนำไปลงทุนแล้วเกิดขาดทุนขึ้นมาได้ เพราะมันเป็นเรื่องการเมืองมากกว่า ที่สำคัญคือ การนำเงินของชาตินำเงินภาษีของประชาชนไปใช้ หากเกิดผิดพลาดขึ้นมาถึงแก่กับเขาเงินไปเสียให้กับคนทั้งประเทศ ยิ่งไปกว่านั้นเมืองไทยก็หาใช่ว่าจะร่ำรวยล้นฟ้า แถมยังมีหนี้ก้อนใหญ่ที่ยังเป็นปัญหาสำหรับรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ พูดยังว่ายังไม่มีความพร้อมพอ

ขณะเดียวกัน การบริหารกองทุน การตัดสินใจลงทุนในต่างประเทศ สำหรับประเทศไทยยังไม่มีความชำนาญพอ ที่เสี่ยงที่สุดก็คือ เรื่องความโปร่งใส ธรรมาภิบาล ซึ่งประเทศไทยนั้นรู้กันดีว่ามีปัญหาในเรื่องนี้มาตลอด และยังไม่สามารถแก้ไขได้ ต่างกับสิงคโปร์ที่โปร่งใสทั้งระบบ คนของเขาก็มีความพร้อมในเชิงบริหารและจัดการ

นอกจากนี้ คนสิงคโปร์โดยรวมแล้วยังมีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ดี ผิดกับคนไทยส่วนใหญ่ที่ยังไม่ทันที่รู้กันแคงๆเท่านั้น กระทรวงคลังได้จุดพลุเรื่องนี้ขึ้นมาและรัฐบาลชุดนี้ก็ขานรับและเน้นไปที่การลงทุนด้านพลังงาน แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะดำเนินการหรือไม่ หรือจะนำไปลงทุนในทิศทางไหนกันแน่

หากคิดจะทำกันจริงๆ ก็ต้องฟังเสียงประชาชนส่วนใหญ่ ว่าเขาด้วยหรือไม่ เพราะเชื่อเลยว่าจะเกิดปัญหาขัดแย้งกันแน่

นอกจากนั้น จะต้องมีการตรวจสอบที่เข้มแข็ง ทั้งบุคลากรที่จะเข้ามาบริหารและจัดการ รวมถึงกฎ ระเบียบต่างๆ ที่ต้องชัดเจนตรวจสอบได้อย่างครอบคลุมทั่วถึงทุกขั้นตอน เอาเข้าจริงแล้วคงไม่ใช่เรื่องง่ายแน่หากรัฐบาลจะตั้งกองทุนมั่งคั่งแห่งชาติ ด้วยการนำเงินจากกองทุนสำรองของประเทศมาใช้ในกรณีนี้ เพราะที่ผ่านมา แคร่คิดก็สะเทือนแล้วเป็นเพียงแนวคิดที่เกิดเสียงคัดค้านไปรอบด้าน แม้แต่ผู้นำประเทศที่ซื่อสัตย์สุจริต เก่งกาจแค่ไหนก็ตาม

เพราะแม่เพียงแคคิดเก๊าอีกก็สะเทือนแล้ว.

"สายล่อฟ้า"ไทยรัฐออนไลน์

โดย สายล่อฟ้า

<http://www.thairath.co.th/column/pol/gladai/197454>